

מסכת סוטה

פרק ז'

- א.** אלו נאמרין בכל לשון, פירושת סוטה, וודוי מעישר, קריית שמע, ותפלה, וברכת המazon, ושבועת העדות, ושבועת הפקדון:
- ב.** ולא נאמרין בלשון הקדש. מקרא בכורים, וחיליצה, ברכות וקללות, ברכת כהנים, וברכת כהן גדול, ופירושת המלה, ופירושת עגלה ערופה, ומיטה מלחה בשעה שמדובר אל העם:
- ג.** מקרא בכורים כיצד, (דברים כו) וענית ואמרה לפניהם אליה, ולחלו הוא אומר (שם כז) וענו הלוים ואמרי, מה עניתה האמורה להלו בלא לשון הקדש, אף כאן בלא לשון הקדש:
- ד.** חיליצה כיצד, (שם כה) ועניתה ואמרה, ולחלו הוא אומר וענו הלוים ואמרי, מה עניתה האמורה להלו בלא לשון הקדש, אף כאן בלא לשון הקדש. רבי יהודה אומר, ועניתה ואמרה כה, עד שתאמר בלא לשון הגזה:

ה. בָּרְכוֹת וּקְלָלוֹת כִּיצֶד. כִּיּוֹן שַׁעֲבָרוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַירְדֵּן וּבָאוּ אֶל הַר גָּרְזִים וְאֶל הַר עַיְבָּל שֶׁבְשָׁוֹמְרוֹן שֶׁבְצָד שֶׁכֶם שֶׁבְאָצָל אַלְוֹנִי מִרְהָה, שֶׁנָּאָמֵר (שם יא) הֲלֹא הַמֶּה בַּעֲבָר הַיְרֵדֵן וְגַו', וְלֹהֲלֹן הוּא אָמֵר (בראשית יב) וַיַּעֲבֵר אֶبְרָם בָּאָרֶץ עַד מָקוֹם שֶׁכֶם עַד אַלְוֹן מוֹרָה, מָה אַלְוֹן מוֹרָה הָאָמֵר לְהַלֵּן שֶׁכֶם, אָף אַלְוֹן מוֹרָה הָאָמֵר כְּאֵן שֶׁכֶם. שֶׁשֶּׁה שְׁבָטִים עַלְוֹ לְרֹאשׁ הַר גָּרְזִים וּשֶׁשֶּׁה שְׁבָטִים עַלְוֹ לְרֹאשׁ הַר עַיְבָּל, וְהַכְהָנִים וְהַלוּיִם וְהַאֲרוֹן עַמְּדִים לִמְטוֹה בָּאַמְצָעַ, הַכְהָנִים מִקְיָפִין אֶת הַאֲרוֹן, וְהַלוּיִם אֶת הַכְהָנִים, וְכָל יִשְׂרָאֵל מִכָּאוֹן וּמִכָּאוֹן, שֶׁנָּאָמֵר (יהושע ח) וְכָל יִשְׂרָאֵל וַיְקָנִיו וְשַׁטְּרִיו וְשַׁפְּטִיו עַמְּדִים מִזָּה וּמִזָּה לְאַרוֹן וְגַו'. הַפְּכוֹ פְנִיהם כָּלַפְיִ הַר גָּרְזִים וּפְתַחְיוֹ בְּבָרְכָה, בְּרִיךְ הָאִישׁ אָשֵר לֹא יַעֲשֶׂה פֶּסֶל וּמִפְּכָה, וְאַלְוֹן וְאַלְוִי עֲוֹנִין אָמֵן. הַפְּכוֹ פְנִיהם כָּלַפְיִ הַר עַיְבָּל וּפְתַחְיוֹ בְּקָלָלה, (דברים צ) אָרוֹר הָאִישׁ אָשֵר יַעֲשֶׂה פֶּסֶל וּמִפְּכָה, וְאַלְוֹן וְאַלְוִי עֲוֹנִין אָמֵן, עַד שָׁגּוֹמָרִין בָּרְכוֹת וּקְלָלוֹת. וְאַחֲרֵ כֵּד הַבִּיאוֹ אֶת הַאֲבָנִים וּבָנוֹ אֶת הַמִּזְבֵּחַ וּסְדוֹהָיו בָּסִיד, וְכַתְבּוּ עַלְיוֹ אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה בְּשַׁבְּעִים לְשׂוֹן, שֶׁנָּאָמֵר (שם) בַּאֲרֵ הַיְטָבָה, וְנַטְלוּ אֶת הַאֲבָנִים וּבָאוּ וְלַנוּ בָּمִקּוֹם:

ו. בָּרְכַת כְּהָנִים כִּיצֶד, בַּמִּדְינָה אָמְרִים אוֹתָה שֶׁלֶשׁ בָּרְכוֹת, וּבַמִּקְדָּשׁ בָּרְכה אַחַת. בַּמִּקְדָּשׁ אָמֵר אֶת הַשֵּׁם כְּכַתְבּוֹ, וּבַמִּדְינָה בְּכַנְפֵיו. בַּמִּדְינָה כְּהָנִים נוֹשָׂאים אֶת יְדֵיכֶם כְּנֶגֶד כְּתִפְיָיכֶם, וּבַמִּקְדָּשׁ עַל גַּבְיוֹ רְאֵשֵׁיכֶם, חַוֵּז מִכֶּהוּ גָּדוֹל שְׁאַיְנוּ מִגְבִּיהָ אֶת יְדֵיכֶם לְמַעַלָּה מִן

הציז. רבי יהודא אומר, אף כהן גדול מגביה ידיו למלחה מן הארץ,
שנאמר (ויקרא ט) וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם:

ג. ברכות כהן גדול כיitz. חזו הכנסת נוטל ספר תורה ונותנה
לרأس הכנסת, וראש הכנסת נותנה לסתנו, והסנו נותנה לכהן גדול,
וכהן גדול עומד ומקבל וקורא עומד, וקורא אחריו מות (שם ט),
ואך בעשור (שם כ). וגוליל את התורה ומגילה בחיקו ואומר,
יזהר מה שקרית לפניכם כתוב כאן. ובעשור שבוחט השפחים הפוקדים
(במדבר כט) קורא על פה, וברך עליה שמנה ברכות, על התורה,
על העבודה, ועל ההודיה, ועל מחלת העון, ועל המקדש, ועל
ישראל, ועל הכהנים, ועל שאר הפקידה:

ח. פרשת המלך כיitz. מוצאי יום טוב בראשון של חג, בשmini
במושאי شبיעית, עושין לו ביום ששל עז בעזירה, והוא יושב עליה,
שנאמר (דברים לא) מquiz שבע שנים בمعد וגוי. חזו הכנסת נוטל
ספר תורה ונותנה לראש הכנסת, וראש הכנסת נותנה לסתנו, והסנו
נותנה לכהן גדול, וכהן גדול נותנה למלך, ומהלך עומד ומקבל
וקורא יושב. אגריפס המלך עמד וקיבל וקרא עומד, ושבחו
חכמים. ובשагיע (שם יז) ללא תובל מתחת לעלה איש נכרי, זיגו
עינו דמעות. אמרו לו, אל תהיר אגריפס, אחינו אתה, אחינו
אתה, אחינו אתה. וקורא מטהלת אלה הקברים (דברים א' א') עד
שמע, ושמע (שם ו), והיה אם שמע (שם יא), עשר תעשרה (שם

יד), כי תכלה לעשר (שם כו), ופרשת הפלך (שם יז), וברכות וקללות (שם כח), עד שאומר כל הפרשה. ברכות שפיהן גדול מברך אותו, הפלך מברך אותו, אלא שנותן של رجالים מהת מהילת העון: